

tudus oma uelsja poinga, kellest üks ista prisikem oli kui teine, omale wörlu. Sest mõdistuskõonest wöib lugeja näha, et töö on, mis Jobi ram. 27 peatükkis seisab. Wantu 13. salmist tunni peatüki lõpetuseni.

Ära wanuu!

Et hirmus furjawandumine meie pääwil wäga wödimist wötnud, teob igauks. Mine, suhu sa ilal lähed, igalpool lunted sa furjawandumist. Ristiinimise nimeländjad on küll meie maal föl, aga wäga arva on veel neid leida, kes furja ei wanuu. Soldatid, töömehed, teekäiad, ametnikud, fölik wanduvad. Ehet, mine veel pühapäawa öhtul förtsi eest mõöda, ehk astu sihe, kus sa riistinimesed peawad olema, seal tutustatse ühe weerend tunni sees mitu tosinat furadissi tollu. — Hirmus küll: ta noorte tütarlastel on mitmel juba furad pödigiti hammaste wahel, ja ei pane sest keegi suuremat tähelegi, mis poolest minu lapse pölvies mitte veel aši nii hul ei olnud.

Aga ma ei tahnuud furjawandest seelord rääkida, waid sest wandest, mis Jumala teises lästus seisab, et ükski ei pea Jumala nime juures wanduma. Olgu sest asjast sün üks weise lone:

Üks maja perenaene säks tangru juure oma langast, mis ta sinna fududa annud, lättejaama. Qui lättesaannud, hallas seda mõötina, kas lõngade aru järel tangru aru wälja tulels. Ta mõöttis, mõöttis, mõttles ja mõöttis jäalle ja raputas wahete wahel pead.

— Wüimala pööris ta tangru poole ja küsits: „Meister tangur, olete teie muist lõngu mustand lõimets panematta, wöi ehk muist poolist siestudumatta? Üks wiga sin juures on juhtund, — wöi on ehk teil nii suured rotid, kes muist lõnga ärasööndub?” Tangur, kelle süda puhas ei olnud, waatis esmalt tangast, siis lüünarpuud, kas see maa mõdduriüst sa õige oslets, siis loi filmad naese, kui imeteu otsa, kes nii hullu juttu rääkinud; ta hallas lord sügavaete ja ütles paha meelega: „Ku ni mina sest lõngast ühe süllapikkuse tüfi olen ärawötnud, siis saagu Jumala nimel mofärt selgas ärapölema!”

Naene ei lausund sinna juure midagi, raputas aga pead, oma fasinat langatülli waadates, ega ootnud minud imet sündivad.

Seal tahvatas tangur äliste ära ja jää valgeks, nagu tangas naese kää; ta hallas ähkima ja larijuma, targas parema käega pahemia poolt rinda sinni, otsegu seal suurt valu tunneks ja naese ehmatuseks hallasivad tangru riided selgas suitsemata.